

Uitspraak CBE-EUR op het beroep van

Procedure

Bij brief van 4 april 2014, ontvangen op 6 april 2014 door het CBE, stelde mr. namens (hierna: appelland) beroep in bij het CBE (hierna: het college) tegen het besluit van de examencommissie Geneeskunde (hierna: verweerder) van 2 april 2014. Verweerder heeft op 25 mei 2014 een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld door het college in zijn openbare zitting van 1 september 2014. Appelland is niet ter zitting verschenen. Appelland werd ter zitting vertegenwoordigd door zijn gemachtigde mr. Verweerder werd vertegenwoordigd door, lid examencommissie.

Bestreden besluit

Na eerdere bevindingen rond fraude met tentamens van het eerste bachelorjaar waarbij appelland volgens verweerder is betrokken, heeft verweerder alle schriftelijke tentamens waaraan appelland in het collegejaar 2012-2013 heeft deelgenomen onderzocht. Verweerder heeft geconcludeerd na een gedetailleerd onderzoek dat appelland betrokken is bij een omvangrijke fraude. Verweerder heeft besloten de resultaten van de door appelland gemaakte tentamens her1A1, her1A2, her1B1, 1B2, 1B3, her1C1,1C1 en 1KR ongeldig te verklaren. Voorts is aan appelland een tweede berisping gegeven. Appelland is gedurende een jaar (lopend tot 31 augustus 2014) uitgesloten van deelname aan hierboven genoemde tentamens.

Tegen dit besluit heeft appelland beroep aangetekend.

Beroep

In beroep voert appelland -kort samengevat- aan dat het aan het besluit ten grondslag liggende onderzoek onzorgvuldig is geweest. Het is niet inzichtelijk op welke wijze het onderzoek is uitgevoerd. Appelland veronderstelt dat het onderzoek niet door een extern bureau is uitgevoerd maar door een eigen afdeling van verweerder. Gelet hierop is er geen sprake van een onafhankelijk onderzoek, aldus appelland. Voorts stelt appelland dat met het door verweerder gebruikte onderzoeksprogramma nog weinig ervaring is waardoor de betrouwbaarheid van het onderzoek wordt betwist. Voorts, zo stelt appelland, is gebleken dat het onderzoek alleen kan worden toegepast op multiple choice tentamens c.q. vragen terwijl een groot deel van genoemde tentamens open vragen betreft.

Verweer

Verweerder is ervan overtuigd dat appelland op grote schaal en met voorbedachte rade fraude heeft gepleegd bij hiervoor genoemde 8 bachelor tentamens. Naar aanleiding van eerdere constatering

van fraude door appellant bij een drietal bachelortentamens, heeft verweerder de afdeling Biostatistiek gevraagd om alle overige bachelortentamens van appellant in collegejaar 2012-2013 te analyseren. Het verslag van de onderzoeksbevindingen en de gehanteerde werkwijze is integraal bij het verweerschrift gevoegd. Verweerder bestrijdt dat niet inzichtelijk is hoe het onderzoek is uitgevoerd, zoals appellant heeft betoogd. Uit de analyse is gebleken dat appellant heeft gefraudeerd tijdens een achttal tentamens, naast de drie tentamens die in een eerdere beroepszaak bij het college zijn behandeld. Over deze bevindingen heeft verweerder op 16 december 2013 gesproken met appellant en diens gemachtigde. Ter zitting bevestigt de gemachtigde van appellant desgevraagd dat door appellant geen commentaar is gegeven op het onderzoeksverslag. De antwoorden die appellant heeft gegeven op meerkeuzevragen komen in 4 gevallen voor 100% overeen en in 4 andere gevallen voor 92 tot 98% overeen met de antwoorden van een viertal andere studenten (in het verweerschrift van verweerder aangeduid als student A, C, D en E). Een van deze vier studenten heeft schriftelijk verklaard dat hij door appellant is aangezet zijn antwoorden op de multiple choice vragen van tentamen 1B3 voor het einde van het tentamen in te leveren bij een handlanger van appellant. Twee andere studenten hebben schriftelijk verklaard dat zij hebben toegestaan dat hun antwoorden op 1C1 en her1C1, en her1B1 buiten de tentamenzaal zijn gefotografeerd door een onbekende man. Weer een andere student heeft schriftelijk verklaard dat hij zijn antwoorden direct na het verlaten van de zaal heeft weggegooid in een daar aanwezige prullenbak. Deze student heeft ook verklaard dat hij bij het verlaten van de zaal na een ander tentamen werd aangesproken door een hem onbekende man met de vraag zijn klad-antwoorden te laten fotograferen. Deze student is daar niet op ingegaan.

Verweerder merkt op dat weliswaar niet bewezen kan worden op welke wijze de communicatie tussen de handlanger buiten de tentamenzaal en appellant heeft plaats gevonden, maar het is verweerder volstrekt duidelijk dat er inmiddels diverse moderne communicatiemiddelen voorhanden zijn om deze communicatie tot stand te brengen.

Verweerder wijst erop dat de hoge mate van gelijkenis tussen de antwoorden gegeven op meerkeuzevragen door appellant in vergelijking met de antwoorden van andere studenten niet op toeval kan berusten. Bij verschillende tentamens komen de door appellant gegeven antwoorden nagenoeg overeen met de antwoorden die zijn gegeven door andere studenten. De overeenkomst in gegeven antwoorden geldt ook voor de foutief beantwoorde vragen. Verweerder verwijst naar de uitgebreide rapportage van de afdeling Biostatistiek.

Verweerder weerlegt de stelling van appellant dat de genoemde tentamens voor een groot deel uit open vragen bestaan. Dat is niet juist, een groot deel van het eindcijfer wordt bepaald door het onderdeel multiple choice vragen en niet door het onderdeel open vragen, aldus verweerder.

Overwegingen van het college

Aan de bestreden beslissing van 2 april 2014 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat naar de mening van verweerder voldoende vaststaat dat appellant heeft gefraudeerd bij de volgende tentamens van het collegejaar 2012-2013: her1A1, her1A2, her1B1, 1B2, 1B3, her1C1, 1C1 en 1KR. Verweerder heeft verwezen naar de statistische analyse van de afdeling Biostatistiek. Daaruit komt naar voren dat de antwoorden van appellant een zeer grote mate van overeenkomst vertonen met die van een viertal andere studenten. De antwoorden die appellant heeft gegeven op meerkeuzevragen komen in vier gevallen voor 100% overeen en in vier andere gevallen voor 92 tot

98% overeen met de antwoorden van een viertal andere studenten. Verweerder heeft in het verweerschrift alsook ter zitting nader toegelicht op welke wijze het statistisch onderzoek heeft plaatsgevonden.

Voor het college is voldoende aannemelijk gemaakt dat de zeer hoge mate van gelijkenis tussen de antwoorden op meerkeuzevragen in genoemde tentamens niet op toeval berust. Het college neemt daarbij mede in aanmerking de ondertekende verklaringen van de vier studenten A, C, D en E, waaruit naar voren komt dat zij hun antwoorden na het verlaten van de tentamenzaal maar nog voor afloop van het tentamen hebben laten fotograferen, behoudens student D die op een dergelijk verzoek niet is ingegaan. Naar het oordeel van het college heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat bij de acht genoemde tentamens fraude heeft plaatsgevonden waarbij appelland was betrokken.

In hetgeen appelland hiertegen heeft aangevoerd heeft het college geen grond gezien te twijfelen aan de stelling van verweerder dat bij de genoemde tentamens sprake is geweest van fraude.

Dat het onderzoek niet is uitgevoerd door een extern bureau maar door de afdeling Biostatistiek van het Erasmus MC leidt er naar het oordeel van het college niet toe dat het onderzoek daarom niet betrouwbaar is of niet zorgvuldig of niet deskundig is uitgevoerd. Daarvoor heeft het college geen enkele aanwijzing kunnen vinden. De reken uitkomsten zijn zoals ze zijn.

Ingevolge artikel 7.12b, tweede lid van de Wet hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW), voor zover thans van belang, kan de examencommissie, indien een student fraudeert, de betrokkene het recht ontnemen één of meer door de examencommissie aan te wijzen tentamens of examens af te leggen, gedurende een door de examencommissie te bepalen termijn van ten hoogste een jaar. Het opleggen van een maatregel in de zin van artikel 7.12b, tweede lid van de WHW merkt het college aan als een strafmaatregel, die op evenredigheid dient te worden getoetst.

Gezien de ernst van de fraude is naar het oordeel van het college de opgelegde sanctie niet disproportioneel. Er bestaat dan ook geen grond voor het oordeel dat de aan appelland opgelegde sanctie de evenredigheidstoets niet kan doorstaan.

Nu de beslissing van verweerder ook niet op andere gronden voor vernietiging in aanmerking komt, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appelland ongegrond.